Ce vreau să mă fac când voi fi mare

O paradă a meseriilor: vântul strică parcul înainte de serbare, iar pompierul, medicul, constructorul, brutarul și ceilalți pun totul la loc. Pentru grupa mare și clasa pregătitoare.

Vârsta	Grupa mare, Clasa pregătitoare (5–7 ani)
Durata	~9 min
Copii	10–28
Dificultate	Medie
Ocazia	Sfârșit de an școlar, Povești pentru orice zi

În Orășelul Vesel, un copil nu știe ce vrea să se facă atunci când va fi mare. În noaptea dinaintea Serbării Verii, un vânt zburdalnic strică parcul: cade firma, se culcă florile, se dărâmă podețul, iar pisica ajunge în copac. Pe rând, vin să ajute meseriile. Fiecare își spune catrenul cu un gest: pompierul urcă pe scară, constructorul bate cuie, brutarul frământă aluatul, poștașul împarte invitații chiar publicului. La final, copilul înțelege că orice muncă e bună și că la toate se ajunge învățând. Așa că, deocamdată, se face... școlar.

Sunt 18 meserii, toate cu costume din catalog, și fiecare are un singur catren. De aceea sceneta se potrivește ușor cu numărul de copii: pentru o grupă mică păstrați mai puține meserii, iar pentru una mare adăugați locuitori ai orășelului. Versurile sunt scrise așa încât orice rol să poată fi jucat de o fetiță sau de un băiat. Gluma cu „osul de dinozaur” și poza de grup cu „Brânză!” fac sala să râdă.

Ce învață copiii

- Cunoașterea meseriilor și a uneltelor lor (cască, stetoscop, ciocan, polonic, baghetă), potrivit cu tema anuală „Ce și cum vreau să fiu?”.
- Ideea că toate meseriile sunt importante și se completează: parcul se repară doar când ajută fiecare.
- Învățătura ca drum spre orice meserie („Cu ce-nveți, ajungi departe”), un mesaj bun în pragul școlii.
- Expresivitatea: fiecare catren are un gest sau o mimă, deci copiii exersează vorbirea împreună cu mișcarea.
- Fără stereotipuri: orice meserie poate fi aleasă de oricine, fată sau băiat.

Distribuția

Rol	Descriere	Copii	Costum
Povestitorul 3 replici	Deschide povestea și face trecerea spre ziua serbării. Poate fi educatoarea sau un copil care vorbește clar.	1	Haine de serbare și o carte mare din carton cu titlul „Orășelul Vesel”.
Copilul curios 9 replici	Rolul principal: un copil care nu știe ce vrea să se facă. Privește fiecare meserie cu ochii mari și, la final, găsește răspunsul. E nevoie de un copil care vorbește tare și nu se teme să se adreseze sălii.	1	Haine de zi cu zi, o șapcă și un ghiozdan pe care și-l pune în spate la final.
Vântul fără replici	Zburdalnic, nu rău: trece în fugă prin parc pe o muzică furtunoasă, se învârte și „suflă” peste decor. Rol fără replici, pentru un copil căruia îi place să alerge.	1	Costum Vânt de primăvară Panglici lungi, albe și albastre, ținute în mâini.
Locuitorii orășelului 4 replici	Țin în mâini florile parcului și „se culcă” odată cu ele când trece vântul. Răspund în cor, ajută la reparații și fac vagoanele trenului. Așa urcă pe scenă și copiii fără catren.	0–6	Tricouri colorate și câte o floare mare din hârtie creponată, prinsă pe un băț.
Pompierul 2 replici	Iute și curajos, intră în fugă strigând „Nino-nino!”. Urcă pe o scară închipuită și salvează pisica. Rol pentru fete sau băieți, ca toate celelalte.	1–2	Costum Pompier de carnaval
Doctorul veterinar 2 replici	Blând și liniștit, vorbește cu pisica de pluș ca și cum ar fi adevărată. Tot el lămurește misterul osului de dinozaur.	1	Costum Doctor Veterinar Un stetoscop de jucărie.

Rol	Descriere	Copii	Costum
Medicul o replică	Grijuliu, se apleacă spre copilul căzut și îi pune un plasture mare, cu stele.	1	Costum Medic de scenetă O trusă de doctor de jucărie.
Constructorul o replică	Harnic și hotărât, bate cuie în aer cu un ciocan de jucărie și ridică podețul la loc.	1	Costum Constructor de joacă Un ciocan de jucărie.
Grădinarul o replică	Răbdător, ridică florile una câte una și le „udă” cu stropitoarea.	1	Costum Grădinar de serbare O stropitoare mică, goală.
Pictorul o replică	Visător și plin de avânt, pictează în aer cu o pensulă uriașă și repară firma serbării.	1	Costum Pictor cu beretă O pensulă mare și o paletă din carton, cu pete de culoare.
Arheologul 2 replici	Pasionat și puțin cam grăbit: găsește un os și e sigur că e de dinozaur (deși, de fapt, oasele de dinozaur le caută paleontologii). Sapă cu o pensulă, foarte atent.	1	Costum Arheolog de poveste Merge și costumul „Paleontolog junior” (costum-paleontolog-junior). Un os mare din carton și o pensulă.
Brutarul o replică	Matinal și bucuros, frământă aluat închipuit și împarte pâine caldă.	1	Costum Brutar de poveste O pâine sau un coș cu covrigi de jucărie.
Cofetarul o replică	Pofticios și mândru de tortul lui. La „Cine-l vede-l vrea îndată!” își linge degetul.	1	Costum Cofetar cu șorț pastel Un tort din carton sau din burete, cu o cireașă roșie în vârf.
Apicultorul o replică	Calm, se mișcă încet „ca să nu sperie albinele” și aduce mierea pentru tort.	1	Costum Apicultor de poveste Un borcan cu eticheta mare „MIERE”.
Bucătarul o replică	Vesel și pofticios: gustă din oală și își freacă burta.	1	Costum Bucătar cu carouri O oală și un polonic.
Poștașul o replică	Grăbit și prietenos, pedalează pe loc pe o bicicletă închipuită și coboară în sală să împartă invitații.	1	Costum Poștaș cu geantă Câteva plicuri colorate în geantă.

Rol	Descriere	Copii	Costum
Astronautul o replică	Merge cu pași mari și rari, ca pe Lună, și aduce vestea cea bună despre vreme.	1	Costum Astronaut de expediție
Mecanicul de tren o replică	Suflă în fluier („Ciu-ciu!”) și vine în față cu Locuitorii în spatele lui, ca vagoanele.	1	Costum Mecanic de tren Un fluier.
Pilotul o replică	Aleargă în cerc cu brațele întinse ca aripile și „aterizează” lin.	1	Costum Pilot de avion
Marinarul o replică	Strigă „Ahoe!” cât îl ține gura și trage de o funie închipuită.	1	Costum Marinar de port O funie scurtă, groasă.
Fotograful o replică	Pune toată distribuția să stea nemișcată pentru poza de grup. Se ascunde sub pânza neagră a aparatului vechi, spre amuzamentul sălii.	1	Costum Fotograf de epocă Un aparat foto de jucărie pe un trepied din trei bețe și o pânză neagră.
Dirijorul o replică	Serios și important, urcă pe un scăunel și dă tactul pentru cântecul final.	1	Costum Dirijor de orchestră O baghetă (un bețișor alb).

Decorul

Parcul din Orășelul Vesel: un copac din carton cu o creangă pe care se poate agăța pisica de pluș, o bancă, un podeț din trei cutii ușoare și o firmă mare „SERBAREA VERII” pe un suport. Firma e pictată pe ambele fețe: pe una simplu, pe cealaltă în culori vii, cu flori, ca să pară proaspăt pictată după ce o întoarce Pictorul. Florile parcului le țin în mâini Locuitorii orășelului.

Recuzita

- ☐ O pisică de pluș
- ☐ Un plasture mare din hârtie, cu stele
- ☐ Un os mare din carton
- ☐ Trei cutii ușoare pentru podeț și firma „SERBAREA VERII”, pictată pe ambele fețe
- ☐ Flori mari din hârtie creponată, prinse pe bețe
- ☐ Unelte de jucărie: stetoscop, ciocan, stropitoare, pensulă și paletă, oală cu polonic, borcan cu miere, tort din carton
- ☐ Plicuri colorate pentru primele rânduri din sală (pot conține un desen făcut de copii)
- ☐ Un aparat foto de jucărie pe trepied, cu o pânză neagră, și o baghetă de dirijor
- ☐ Un scăunel solid pentru Dirijor și un ghiozdan pentru Copilul curios

Muzica

- Trecerea Vântului: finalul furtunos din „Vara”, din „Anotimpurile” lui Vivaldi.
- Intrările meseriilor: un marș vesel instrumental, de exemplu „Marșul Radetzky” de Johann Strauss tatăl, dat mai încet sub versuri.
- Cântecul final, „Carte, carte, multă carte”: versuri originale, pe o melodie simplă aleasă sau compusă împreună cu profesorul de muzică.

Textul scenetei

Scena 1 – Vântul zburdalnic

> *Parcul din Orășelul Vesel. Locuitorii orășelului țin florile în mâini și se plimbă printre decoruri. Copilul curios stă pe bancă, cu bărbia în palme, iar lângă el doarme pisica de pluș.*

POVESTITORUL

În Orășelul Vesel, mâine e mare sărbătoare: Serbarea Verii, în parc. Toată lumea e gata. Toată lumea, în afară de un copil care are de rezolvat o întrebare grea.

COPILUL CURIOS *(către public)*

Toți mă-ntreabă, zi de zi:
„Ce te faci când vei fi mare?”
Eu ridic din umeri, iată,
Și... nu știu! Grea întrebare!

POVESTITORUL

Dar în noaptea aceea, prin parc a trecut cineva tare zburdalnic...

> *Se aude muzica furtunoasă. Vântul intră în fugă și se învârte printre decoruri: împinge firma, care cade, dărâmă cutiile podețului și pune pisica sus, în copac. Locuitorii se clatină și se lasă în jos, cu florile culcate. Vântul iese la fel de repede cum a venit.*

LOCUITORII ORĂȘELULUI

Vai! Vai! Ce-a fost asta?

COPILUL CURIOS

Ajutor! Vântul a stricat tot parcul! Podețul s-a dărâmat, florile s-au culcat, firma a căzut, iar pisica e în copac și nu mai poate coborî!

> *Copilul curios fuge spre copac, se împiedică de o cutie și cade ușor, în genunchi.*

COPILUL CURIOS

Au! Genunchiul meu!

LOCUITORII ORĂȘELULUI

Și mâine e serbarea! Cine ne ajută?

Scena 2 – Ajutoarele

> *Pe marșul vesel, meseriile intră pe rând din culise. Fiecare face un pas în față, își spune versurile cu gestul lui, apoi se apucă de treabă.*

POMPIERUL *(intră în fugă)*

Nino-nino! Am auzit că e o pisică în copac!

POMPIERUL *(urcă pe o scară închipuită)*

Port o cască roșie-n cap,
Vin în fugă, nino-nino!
Urc pe scară, sus, la cer:
Hai, pisico, vino, vino!

> *Pompierul ia pisica din copac și o dă Doctorului veterinar, care tocmai a intrat.*

DOCTORUL VETERINAR *(ascultă pisica cu stetoscopul)*

Doctor sunt de animale,
Am un stetoscop la gât.
Pisicuța-i speriată?
O mângâi pe cap... atât!

MEDICUL *(se apleacă spre Copilul curios)*

Eu sunt medicul: ia spune,
Unde, puiule, te doare?
Pun un plasture cu stele:
Gata! Fugi din nou la soare!

COPILUL CURIOS *(se ridică și se uită la plasture)*

Mulțumesc! Nici nu mai doare!

CONSTRUCTORUL *(bate cuie în aer)*

Am o cască și-un ciocan,
Bat un cui: poc-poc, poc-poc!
Fac podețe, case, școli
Și le fac să stea pe loc!

> *Constructorul și doi Locuitori pun la loc cutiile podețului.*

GRĂDINARUL *(ridică Locuitorii unul câte unul, cu florile lor)*

Cu lopata și cu sapa
Am eu grijă de lalele:
Le ridic, le ud, le-ndrept...
Uite, râd acum și ele!

PICTORUL *(pictează în aer cu pensula cea mare)*

Cu beretă și paletă
Fac o lume de culori:
Galben, roșu și albastru...
Și-un tablou cu mii de flori!

> *Pictorul ridică firma și o întoarce pe fața colorată. Locuitorii aplaudă.*

ARHEOLOGUL *(îngenunchează lângă copac și „sapă” cu o pensulă)*

Sap cu grijă, pensulez,
Caut urme din trecut;
Hopa! Am găsit un os
Mare cum n-ați mai văzut!

ARHEOLOGUL *(ridică osul de carton deasupra capului)*

E un os de dinozaur!

DOCTORUL VETERINAR *(îl privește de aproape)*

Hm... Nu e de dinozaur. E osul pe care l-a îngropat aici cățelul vecinilor!

> *Toți râd. Arheologul ridică din umeri și pune osul înapoi, cu grijă.*

COPILUL CURIOS

Parcul e ca nou! Dar pentru serbare ne mai trebuie ceva...

LOCUITORII ORĂȘELULUI

Mâncare! Și invitați!

Scena 3 – Pregătiri de sărbătoare

BRUTARUL *(frământă un aluat închipuit)*

Mă trezesc în zori de zi
Și pun pâinea în cuptor;
Când e caldă, rumenită,
Dau o pâine tuturor!

COFETARUL *(întinde frișca pe tort, apoi își linge degetul)*

Fac un tort cu frișcă multă,
Cu căpșuni și ciocolată,
Cu-o cireașă sus, în vârf:
Cine-l vede-l vrea îndată!

APICULTORUL *(vine încet, cu borcanul de miere)*

Am un stup cu albinuțe,
Port pe cap o plasă deasă;
Strâng o miere aurie
Pentru tortul de pe masă!

BUCĂTARUL *(gustă din oală și își freacă burta)*

Cu polonicul în mână,
Gust din supă... Mmm, ce bună!
Fac sarmale și plăcinte,
Să mâncăm toți împreună!

POȘTAȘUL *(pedalează pe loc, apoi coboară în sală și dă plicuri celor din primul rând)*

Am o geantă de scrisori,
Pedalez pe două roți;
Azi am invitații multe:
Câte una pentru toți!

COPILUL CURIOS

Dar... dacă mâine vine iar vântul?

ASTRONAUTUL *(intră cu pași mari și rari, ca pe Lună)*

Am zburat prin cer, la stele,
Și-am văzut de sus: senin!
Mâine nu mai bate vântul:
Cerul tot de soare-i plin!

LOCUITORII ORĂȘELULUI

Ura!

Scena 4 – Serbarea Verii

POVESTITORUL

A doua zi, la Serbarea Verii, musafirii au venit din toate părțile.

MECANICUL DE TREN *(vine în față cu Locuitorii în spatele lui, ca vagoanele unui tren)*

Ciu-ciu! Trenul meu sosește,
Fluier tare-n mica gară;
Am adus bunici, mătuși,
La serbarea cea de vară!

PILOTUL *(aleargă în cerc, cu brațele întinse ca aripile)*

Pilotez și zbor prin nori,
Peste munți și peste mare;
Fac un cerc pe cer, priviți,
Și cobor la sărbătoare!

MARINARUL *(trage de o funie)*

Ahoe, ahoe, iată,
Vin pe mare, val cu val;
Hei-rup! Trag de funie:
Barca-mi leg frumos la mal!

FOTOGRAFUL *(își așază aparatul pe trepied și se ascunde sub pânza neagră)*

Am un aparat de poze,
Cu trepied și cu o pânză;
Stați cuminți, zâmbiți frumos,
Și-acum, toată lumea: „Brânză!”

TOȚI

Brâââânză!

> *Fotograful bate o dată din palme: „Clic!” Toți rămân nemișcați o clipă, ca într-o fotografie.*

COPILUL CURIOS *(iese din „fotografie” și vine în față)*

Acum știu!

COPILUL CURIOS

Am aflat azi un secret:
Fiecare muncă-i bună,
Dar la toate-ajungi cu carte,
Pas cu pas și împreună!

COPILUL CURIOS *(își pune ghiozdanul în spate)*

Așa că știu ce mă fac. Mai întâi... mă fac școlar!

TOȚI

Și noi!

DIRIJORUL *(urcă pe scăunel și ridică bagheta)*

Cu bagheta mea subțire,
Unu-doi și unu-doi,
Fac din voci o melodie:
Hai, cântați acum cu noi!

> *Toți se așază pe două rânduri. Dirijorul dă tactul, iar copiii cântă, fiecare cu gestul meseriei lui.*

TOȚI *(cântă)*

Unul face pâine caldă,
Altul face case noi,
Unul cântă, altul zboară:
Toți vom fi la fel ca voi!
(Refren)
Carte, carte, multă carte
Și-un vis mare-n buzunar!
Cu ce-nveți, ajungi departe:
Doctor, pilot, bucătar!

TOȚI *(cântă)*

Mic sau mare, orice muncă
Are rostul ei, să știi:
Facem lumea mai frumoasă
Pentru oameni și copii!
(Refren)
Carte, carte, multă carte
Și-un vis mare-n buzunar!
Cu ce-nveți, ajungi departe:
Doctor, pilot, bucătar!

> *La ultimul vers, fiecare copil face gestul meseriei lui. Apoi toți se prind de mână și fac o plecăciune, iar Fotograful mai bate o dată din palme: o poză și cu publicul.*

Sfaturi de regie

- Înainte să împărțiți rolurile, jucați cu toată grupa „Ghicește meseria”: un copil face gestul, ceilalți ghicesc. Lăsați apoi copiii să-și aleagă meseria care le place.
- Așezați meseriile în culise în ordinea intrării, cu un adult care le dă recuzita. Fiecare intră, spune catrenul, apoi rămâne pe scenă, într-o parte, ca la final să fie toți acolo.
- Decorul trebuie să cadă fără pericol: cutii goale de carton, nu scaune sau mese. Vântul doar împinge firma și podețul, iar florile „se culcă” singure, în mâinile Locuitorilor.
- Pentru momentul Poștașului, vorbiți dinainte cu părinții din primul rând. Plicurile pot conține un desen sau programul serbării.
- Versurile nu spun nicăieri „el” sau „ea”, deci orice rol poate fi jucat de oricine. Lăsați copiii să aleagă fără să le sugerați „meserii de fete” sau „de băieți”.
- La „Brânză!” nu folosiți blitzul unui aparat adevărat, care îi poate speria pe cei mici; Fotograful doar bate o dată din palme.

Variante și adaptări

- Cu 10–12 copii: păstrați Copilul curios, Vântul și 8–9 meserii (de exemplu Pompierul, Doctorul veterinar, Medicul, Constructorul, Grădinarul, Brutarul, Cofetarul, Poștașul și Dirijorul). Povestitorul spune singur că au venit musafirii.
- Cu mai mulți copii: adăugați Locuitori și puneți câte doi copii la meseriile îndrăgite (doi pompieri, doi bucătari), care își spun catrenul împreună.
- Clasa pregătitoare: fiecare copil poate adăuga o propoziție despre meseria cuiva din familie („Mama mea e asistentă și...”). E un moment frumos dacă părinții sunt în sală.
- Versiune scurtă (5–6 minute): scena 1, scena 2 fără arheolog, apoi catrenul Copilului curios din scena 4 („Am aflat azi un secret...”) și cântecul final.

Costumele pentru serbare, de la Vis de Carnaval

Pentru fiecare rol din scenetă găsiți costumul potrivit pe visdecarnaval.ro: îl închiriați în mărimea copilului și îl primiți prin curier sau la locker.

Grădinițe și școli: în programul Partener Premium, părinții închiriază fără garanție, iar costumele vin toate într-un singur colet.

+40751093743 · contact@visdecarnaval.ro

Scanați și vedeți costumele

Text original Vis de Carnaval. Îl poți folosi gratuit la serbări, îl poți printa și adapta grupei tale. Te rugăm să nu-l republici pe alte site-uri. visdecarnaval.ro/scenete/ce-vreau-sa-ma-fac